

РЕШЕНИЕ

№ 2493

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **651** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията на защита на потребителите, чрез адвокат А. К., [населено място], [улица] срещу Решение № 4141 от 03.11.2022 г., постановено по НАХД № 16712/2021 г., по описа на Софийски Районен съд (СРС), НО, 19-ти състав.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № К-0043371/31.01.2020 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията на защита на потребителите /РД – С. на КЗП/, с което на „България Травъл“ ЕООД на основание чл. 221 от Закон за туризма /ЗТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000.00 лв. за извършено административно нарушение на чл. 221, ал. 1 от ЗТ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а отговорността на ответното дружество е законосъобразно ангажирана. Посочва се, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В писмено становище от 15.03.2023 г. касаторът, чрез адв. К., моли съда да уважи

касационната жалба, като отмени решението на СРС и потвърди процесното наказателно постановление. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на ответника /при предявено такова/, а в случай на претендирано юрисконсултско възнаграждение, същото да бъде присъдено в минималния размер.

Ответникът – „България Травъл“ ЕООД, представляван от адвокат М., моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна и недоказана, съответно да остави в сила поставеното от СРС решение. Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства и становището на страните, приема за установено от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на касационно обжалване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е установил фактическа обстановка, която кореспондира със събраните по делото доказателства, а именно: На 31.10.2019 г. в офиса на „България Травъл“ ЕООД е осъществена проверка от служители на РД-С. на КЗП. Проверката е извършена във връзка с депозирана в КЗП жалба от М. И. относно рекламация на туристически услуги, свързана с недобро туристическо обслужване при пътуване по програма „Перлите на А.“, при което на връщане са били повредени два автобуса. В резултат на повредата, туристите са се прибрали в Република България с 15 /петнадесет/ часа закъснение, без в този период да им е подсигурана храна, вода и нощувка. Във връзка със случилото се, на туристите под форма на извинение от страна на туроператора са изплатени ваучери на стойност от 75.00 лв. /седемдесет и пет лева/ със срок на валидност една година за следващо пътуване с туроператора.

Проверката е обективизирана с Констативен протокол № К-2653954/31.10.2019 г., връчен на служител на дружеството В. Ч., като с неговата разпоредителна част е изискано в срок до 06.11.2019 г. да бъдат представени следните документи: писмено становище по текста на жалбата от М. И., предоговорна информация – оферта „Перлите на А.“, Договор с транспортната фирма, реализирала пътуването по програма „Перлата на А.“, Стандартен формуляр, представен от М. И., преди сключване на договора за туристически пакет, ваучер за туристически услуги, медицинска застраховка „Помощ при пътуване“, регистър на рекламации. В определения срок не са представени изисканите в хода на проверката документи

С Покана с изх. № С-08-6066/07.11.2019 г. до управителя на „България Травъл“ ЕООД, същият е поканен да се яви на 15.11.2019 г. в 10:30 часа в сградата на РД – С. на КЗП и да предостави изисканите с Констативен протокол № К-2653954/31.10.2019 г. документи. В поканата е изрично посочено, че при непредставяне на изисканите документи на 15.11.2019 г. на дружеството ще бъде съставен акт за установяване на административно нарушение. Поканата не е връчена на представител на дружеството, съгласно представено пред СРС копие на обратна разписка.

От дружеството - туроператор е депозирано становище по жалбата на г-жа М. И., ведно с изисканите с Констативен протокол № К-2653954/31.10.2019 г. документи в РД – С. на КЗП с вх. № С-03-6066/15.01.2020 г.

Във връзка с установеното при извършената проверка, на дружеството е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № К 0043371/15.11.2019 г. за извършено нарушение на чл. 221 от ЗТ. АУАН е съставен в отсъствие на представител на „България Травъл“ ЕООД при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. АУАН е връчен при отказ в присъствието на свидетел, с посочени три имена и адрес, на 17.01.2020 г. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № К-0043371/31.01.2020 г., с което на основание чл. 221 от ЗТ на „България Травъл“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000.00 лв. /хиляда лева/ за извършено административно нарушение на чл. 221, ал. 1 от ЗТ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения – отразената дата на извършване на нарушението - 15.11.2019 г. не се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Посочено е, че като срок за представяне на доказателствата първоначално е определена дата 06.11.2019 г., а изпратената впоследствие покана, с посочена в нея дата 15.11.2019 г. не се установява да е била връчена на адреса на дружеството или на негов представител. В тази връзка СРС е приел, че дата на осъществяване на административното нарушение е 07.11.2019 г., а не посочената в АУАН и НП 15.11.2019 г., както и че е недопустимо съдът по същество да изменя волята на административнонаказващия орган, като определи датата на административното нарушение, тъй като по този начин ще подмени неговата воля. Прието е, че е налице и нарушение на процедурата по чл. 40 и следващите от ЗАНН. По делото е установено, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи дружеството да е било поканено чрез представляващото го лице да се яви за съставяне на АУАН, както и че липсват доказателства представляващият дружеството да е бил уведомен за датата на съставяне на АУАН. В заключение е формиран извод, че по този начин е ограничено правото на защита на дружеството.

Решението е правилно.

Правилен е изводът на СРС за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Споделят се изцяло мотивите на въззивния съд, че посочената в АУАН и в НП дата на извършване на нарушението не е правилно определена. С оглед описанието на нарушението в акта и в наказателното постановление и събраните от районния съд доказателства, следва да се приеме, че датата на осъществяването на нарушението е тази, на която е изтекъл срокът, определен от контролните органи за предоставяне на книгата с констативния протокол № К-2653954/31.10.2019 г. – 06.11.2019 г., поради което правилно СРС е приел, че дата на осъществяване на административното нарушение е 07.11.2019 г. По делото не са ангажирани доказателства за причините, поради което до дружеството е изпратена последваща покана за предоставяне на същите документи, както и за връчването ѝ на адреса на търговеца или по друг начин на негов представител. Ето защо посочената в АУАН и в НП дата на осъществяване на нарушението - 15.11.2019 г., е неправилно определена.

Допуснато е и съществено нарушение на процедурата по съставяне на АУАН,

регламентирана с чл. 40 от ЗАНН, довело до ограничаване правото на защита на дружеството. Разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН допуска акт за установяване на административно нарушение, да се състави в отсъствие на нарушителя, когато той е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставяне на акта. За реализирането на тази процесуална възможност е необходимо и достатъчно да е отправена покана, която да е надлежно връчена (съобщена), а нарушителят да не се яви. В конкретния случай е съставена покана с изх. № С-08-6066/07.11.2019 г. до управителя на „България Травъл“ ЕООД, с която същият е поканен да се яви на 15.11.2019 г. в сградата на РД – С. на КЗП, като представи изискваните констативния протокол от 31.10.2019 г. документи, като е предупреден, че в случай на тяхното непредставяне на дружеството ще бъде съставен АУАН. По делото не са ангажирани доказателства за връчване на поканата, като е видно, че същата е изпратена на адрес [населено място], [улица], който е различен от адреса на дружеството, отразен в НП - в [населено място],[жк], [жилищен адрес]03. Отделно от това в същата липсва изрично предупреждение, че в случай на неявяване на представител АУАН ще бъде съставен по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на процесуалните правила. Решението е мотивирано, съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез обсъждане на приетите доказателства и доводите на страните, като е анализирал относимите материалноправни норми.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият касационен състав не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63з от ЗАНН в полза на „България Травъл“ ЕООД следва да се присъдят разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., видно от представен Договор за правна помощ от 15.03.2023 г., заплатено в брой. Възражението на касатора за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г., минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 400.00 лв. при имуществена санкция в размер на 1 000.00 лв. Заплатеното адвокатско възнаграждение от 500 лв. е в размер близък до минималния, определен с посочената разпоредба, поради което и с оглед фактическата и правна сложност на делото не е прекомерно.

Воден от горното, Административен съд С. – град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4141 от 03.11.2022 г., постановено по НАХД № 16712/2021 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 19-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия на защита на потребителите да заплати на „България Травъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 500.00 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

